

[Kent Kirk]

ringer ofte har været i stand til at løse nogle problemer inden rådsmøderne.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi går tilbage til talerlisten.

Birgitte Husmark (SF):

I SF er vi glade for og faktisk stolte af, at det nu er kommet så vidt, at regeringspartierne har følt sig foranlediget til at rejse en forespørgselsdebat om hele forløbet af sagen om det såkaldte »madsminkedirektiv« over for deres egen regering.

Som statsministeren sagde, er der her faktisk meget at lære om, hvordan den demokratiske proces i Danmark kan gøres bedre. Og hvis den til enhver tid siddende regering er indstillet på at overholde principperne om åbenhed og fuld information – også om besværlige sager – vil der være helt anderledes muligheder for at tale så klart til Europa-Kommissionen, at vi bliver hørt på en anden måde, end vi er blevet i disse sager.

For hvad var det, der skete med de tre direktivforslag om tilsætningsstoffer? Jo, der skete det, at selv om den borgerlige regering under behandlingen af rammedirektivet i 1988 lovede, at man ville gå aktivt ind i detailforhandlingerne, så blev direktivforslagene, således som vi har hørt, i sommeren 1992 lige så stilfærdigt annonceret med den mindste skrift, man kunne finde, og under overskriften »Mindre vigtige retsakter«. Både sødestofdirektivet og farvestofdirektivet er efter SF's opfattelse dybt utilfredsstillende; men det var først ved behandlingen af det sidste af de tre direktiver, nemlig »madsminkedirektivet«, at vi i SF havde fået samlet så meget ammunition, at det lykkedes os at komme igennem den mur af tavshed, som alt for ofte har omgivet EF-vedtagelserne.

»Madsminkedirektivet« er faktisk meget konkret: Der vil nu kunne tilsættes en i princippet ubegrænset mængde nitrit og nitrat til langt de fleste fødevarer og til langt flere, end den danske positivliste tillader. Det farlige ved disse stoffer er, at de kan omdannes til det, der hedder nitrosaminer, som er kræftfremkaldende, og derfor skal deres anvendelse begrænses mest muligt.

Køleskabet er faktisk opfundet!

Den anden kategori af problematiske tilsætningsstoffer er sulfid, som mange mennesker er allergiske over for. Også her øges den mulige anvendelse ganske dramatisk og dermed risikoen for allergiske reaktioner. Og disse dybt problematiske tilsætningsstoffer kan nu efter direktivforslaget anvendes i en sådan udstrækning, at man – som et dagblad har udtrykt det – faktisk kan have maden med i en ørkenkrig!

Desuden kan man ifølge forslaget også tilsætte antibiotika til oste. Det finder vi også helt forkasteligt.

Endelig er jeg i mine studier under debatten nået til at se, at der er en modstrid mellem to svar fra sundhedsministeren om de såkaldte polyolholdige sødemidler. Det kan skyldes, at der er sket en ændring undervejs. Det ville være fint at få opklaret, om de er tilladte eller forbudte i børnemad.

Da SF ved ihærdigt arbejde var nået så langt som til at få afklaret disse ting i vores undersøgelse af direktivforslagets indhold, var det i den grad klart for os, at Levnesmiddelstyrelsens notat til Folketingets Markedsudvalg, som vi så fik den 8. december, kun afspejlede et mat genskær af »madsminkedirektivet« indhold og problemer. Den 14. december holdt vi derfor et pressemøde med offentliggørelse af en rapport fra Jesper Thoft fra Roskilde Universitetscenter, der udtømmende beskriver direktivets indhold, og den kan stadig væk rekvireres hos SF.

Dagen efter forsøgte den daværende industriminister, Jan Trøjborg, at overbevise verden om, at Danmark dels havde gjort det godt i forhandlingerne i Rådets regi, dels havde alle muligheder for at forbedre resultatet, fordi processen først lige var begyndt.

At ingen af delene var sande, skulle efterhånden blive helt klart, og derfor står vi her i dag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det har været ret utroligt dels at høre debatten her i dag, dels at høre alle de vedkendelser, som der jo har været af, at skiftende ministre ikke har tacklet denne sag således, at de danske synspunkter blev væsentligt bedre tilgodeset end det, vi har set. Det har ærlig talt været ret utroligt, når man tænker på, at sagen handler om tilsætningsstoffer, som – uanset om man nu kan lide det eller ej – bliver til gift-